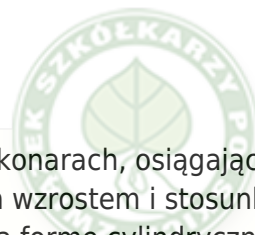

Thuja occidentalis

żywotnik zachodni

(C) fot. Lucjan Kurowski

Drzewo o stożkowatej koronie i krótkich konarach, osiągające po 30 latach uprawy wysokość 15 m. Młode rośliny charakteryzują się szybkim wzrostem i stosunkowo wąskim pokrojem, u starszych drzew tempo wzrostu maleje a korona przybiera formę cylindryczną. Korowina na pniu czerwono-brązowa, łuszcząca się włókniste długimi pasmami. Pędy płasko rozgałęziające się. Gałązki spłaszczone, z wierzchu zielone, od spodu jasne, matowe, po roztarciu pachnące żywicznie. Zimą gałązki brunatnieją. Liście młodociane w postaci igiełek, dojrzałe liście łuskowate. Na pędach przewodnich łuskowate igły długości od 4 do 8 mm, u nasady luźno przylegające, z ostrym, odstającym wierzchołkiem, rozmieszczone rzadko. Na gałązkach łuski płaskie, ściśle przylegające, wyraźnie krótsze, długości około 2,5 mm. Łuski na górnej i dolnej stronie gałązek z wypukłym gruczołkiem, położone na bokach z krótkim, zagiętym wierzchołkiem, bez gruczołków. Szyszki małe, żółtawe, do 1 cm długości, zbudowane z 8-10 cienkich łusek, po dojrzewaniu brązowe. W uprawie drzewo mało wymagające, jednak najlepiej rośnie na glebach żyznych i umiarkowanie wilgotnych, w klimacie chłodnym i wilgotnym. Żywotnik zachodni ma płytki system korzeniowy, dlatego źle reaguje na niedobór wody. Drzewa sadzone na stanowiskach suchych mają krótkie przyrosty i zwykle obficie zawiązują szyszki, co wpływa negatywnie na walory dekoracyjne roślin. Gatunek wytrzymały na niskie temperatury, tolerancyjny na zanieczyszczenie powietrza, bardzo dobrze znoszący cięcie. Posiada wiele odmian, powszechnie uprawianych w ogrodach.

autorzy opisu tekstowego: Grzegorz Falkowski; Związek Szkółkarzy Polskich

zasięg geograficzny północno-wschodnie obszary Ameryki Północnej, od Nowej Szkocji, przez Krainę Wielkich Jezior, Appalacy po Nizinę Hudsonską.

pochodzenie pierwsza publikacja: Linnaeus; odkrywca, hodowca (selekcjoner): jedno z pierwszych drzew północnoamerykańskich sprowadzonych do Europy w 1536 roku.

grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	stożkowy
docelowa wysokość	od 15 m do 20 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
owoce	brązowe szyszki, szyszkojagody
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeciętna ogrodowa próchniczna gliniasta
walory	ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe parki szpaler żywopłot
strefa	5a

autorzy opisu tabelarycznego: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Thuja occidentalis* w Polsce

BAJEROWSCY Danuta i Jerzy Gospodarstwo Rolno-Szkółkarskie
 BOJANOWSKI Michał Szkółka Drzew i Krzewów Ozdobnych i Zalesieniowych
 DĘBSCY Agnieszka i Piotr Gospodarstwo Ogrodniczo-Rolne
 PARK - M Produkcja Roślin Krzysztof Mróz